

тепер вона зробить, чи врятує себе, свій карк від того меча, що несе на неї штейтський капіталіст?

І на перший погляд здається, що не викрутяться японці. Першорядна маринарка американців — не те, що старі корита та кальці, які вів адмірал Рождественській до Цусіми. А з імовірно Мавжурі теж зачерніла хмара. Царат хоче реваншувати. Звозить військо на манжурську границю, щоб відерти назад у японця Порт-Артура та Корею.

Царат і Штейти порозумілись, що до війни з Японією ще минулого літа. Штейтський міністер війни переїхав усей Сибір від Японії, аж до Петербургу. І там певне відбулась тайна змова, що до війни з Японією. Штейтські капіталісти хочуть підбурити усей світ проти нещасної Японії, зруйнувати її, знищити, кинути у занепад. Штейти зробили і Російсько-Японську війну в надії, що Росія звоєє Японію. Але вийшло навпаки.

По війні капіталізм Японський ще буйніше розвивувє і цілком опанував ринками східної Азії.

Тепер Штейти сами пруться зруйнувати японські фабрики, щоб не робили вони товарів, щоб не конкурували зі штейтськими виробами!... Навіть стару Англію підкожують, та й наша північна Канада рада б була посмоктати крові жовтоногих.

Щож робити Японцям? Стати муром! (іх 45 мільон.) і привітати ворога, як сльді! Як відко Японії не сплять. Іде чутка, що вже японці затопили 4 штейтських поштових лодок.

Коло Японії на Філіппинського острові є трохи штейтського війська і трохи маринарки і Японці мусять їх як найскорше знищити, а потім концентрувати усю свою силу в Манжурії проти Росії. Росія фльоти не має; яких один, два подірвані корабля стоїть у Владівостоці. Японія таким чином пануватиме на Пасіфіку, аж поки не прийде штейтська маринарка, яка поки обліне південну Америку, та перетне Пасіфік, то мине 3 місяці.

Бій штейтської і японської Маринарки має розв'язати справу. Хто переможе того й китайський ринок.

Але у війні треба лічитись ще з настроєм, як жов-

пірів, так і суспільства. В Америці лише голод примушує пролетаря йти до війська. Та й то, як бачимо ніхто не хоче найматись на те душогубське реміство. А такі воєнки порозбігають ся лиш побачуть японця здалека.

Росія теж нічого не зрванує, бо тепер російське військо наскрізь зреволюціонізоване. А революція вибухне з більшою силою, лиш відтягнуть військо до Сібіру.

Робітництво, як Штейтів, так і Японії мусять розуміти, що ся війна йому не потрібна, що ся війна грабїж чужого ринку.

Робітництво мусять і стремити до спокою, до тихого братського життя, до братерства народів. Робітництво Штейтів своїм могучим голосом, демонстраціями і мітінгами повинно спинити війну. Більше! Воно гине тепер з голоду безробіття. Щоб не пропасти, робітництво Штейтів мусять відібрати фабрики у власність держави!

Бо як держава посідатиме фабрики і вироб буде задушно роздавати тим, що працюють—то навіщо нам ті китайські ринки, навіщо війна і людоджерство? А ні оден свідомий робітник не вступить до війська, хоч би платили капіталісти і 200 доларів на місяць! Ми не підемо проти своїх братів пролетарів Японських.

Так мусять сказати і Японці.

А коли почнеть ся, то ми будемо благодати небеса, щоб японська рука покорала Штейта, як покарала перед трома роками Царат.

Японія. Того, 31 дец. Мікадо візитував свою фльоту. В міста Дальній і Артур звозять японці похапцем вугілля і хліб.

Штейтська фльота вже проходить Магеланову протоку. 31 децембра м. р.

### РУЙНОВАНЭ РОДИННОГО ЖИТЯ.

Славнозвісний американський соціалістичний письменник Оптон Сінклейр зазнавав був недавно маленьку кооперативну колонію, загальнозвісну під назвою Helicon Halb. Кілька місяців тому назад, описуючи добрі сторони кооперативного життя, Сінклейр згадав, що матери у його ко-

оперативі по черзі доглядали своїх дітей і в такий спосіб заощаджували собі багато непотрібних турбот і клопотів. Се підхопила американська капіталістична преса і наробила страшенний версік, змовляючи в людей, що соціалісти в такий спосіб підкожують родинне жите. На підставі сеї невинної дрібнички назвали навіть на цілій інтернаціональній соціалістичній рух. Капіталістичні часописи переповнили ся ліктемими їдкими естатами і саркастичними замітками в обороні родинного життя, „загроженого соціалістами“.

Недавно стали ся у Мілвокі, Віс. дві пригоди, що всякого мусять порушити до самої глибини душі. В однім тижні стали ся дві трагедії такі сумні і такі страшні, що й найтвердіше серце мусять ними розворушити ся. В них виказало ся, що в дійсности капіталізм руйнує родинне жите. Але про се два дійсні страховища капіталістична преса замовчала. Іх оголосила лиш соціалістична часопис The Social-Democratic Herald.

Перший випадок був закінченем історії родини, що родинною ще не була, хоть повинна була нею бути.

На сходах одного дому найдено новонароджену дитину, мерлу, холодну замерзлу. Забрали її до шпиталю. Коли її трохи видірили, дитинка піднесла одну рученьку, немов протестуючи против людства, що так скоро прогоняло її зі світу. Лікарства та віджигні средства не помогли. Мухи дитинки були засильні на її маленьке тіло. Звівши тяжку боротьбу за жите, вона усунула ся з суспільности, що прийшла її так нелюдяно.

Як довго рент та віктуралі будуть дорогі, а людські мускули такі, так довго для молодих людей годі буде закладати свої домівки. І такі випадки, як вище описаний, мусять лучатися.

Другий випадок був ще сумніший. Матір, що не могла з праці своїх слабих рук удержати своїх діточок, була присилувана віддати їх до закладу для сиріт. Оставши ся в дома самітна і не чуючи більше любих голосочків своїх дітей ані не бачучи їх перед собою, попала в розпуку. Сердце її зломало ся і, не могучи перетерпити розлуки, вона

відбрала собі жите через зажите карболового ациду.

Про зруйноване сеї родини капіталістична преса бояла ся згадати. Оцеї щоденні випадки не псуєть сну капіталістичним наймитам. Редактори про них не згадують. Професори економії про них не говорять. Вони не виступають против них.

О, облудо! Твоє імя може бути лиця—капіталізм!

М. С.

xx

В Енніпет, 25 січня. — Уряд пабірає військо, агітують всіма способами, навіть на тому папіру, що обвернено товари, і там надруковані відозви до молоді, щоб вписувалась в канадійські полки.

Нажалі охочих, як кажуть дуже мало. Цікаво, навіщо Канада вербує жовнірів? Чи не натої випадок, як голодний нарід нарешті крикне: „хліба або роботи!“

А може і Канада пігне носа в штейтсько-японську війну. Капіталісти привезли 15 тис. японців до Ванкуверу, щоб зменшити нам платню. А може і ради того шоб... у Канаді повоювати з японцями, бо Канада своєї військової маринарки не має. Яких тільки собі розризок панство не вигадує!

Ванкувер. Під час трусу в японським кварталі, поліція знайшла багато гверіві револьверів. Уряд Бритійської Колумбії відмовив ся розброїти японців, кажучи, що вони усі дуже озброєні і треба богато військова. Заходять думка, хто озброїв японців? а їх там 15 тисяч! В Росії уряд озброював хуліганів проти жидів, татар проти вірменів. Цікаво з яких фабрики гвери у японців. Чи не озброїли ванкуверських японців самі панове капіталісти, щоб ужити їх, яко дикую силу проти білаго робітника?

Робітники Бритійської Колумбії! Ви мусяте се довідатись. Ідіть до японського робітника і братайтесь з ним і спільними силами вдарте на клятого капіталіста!

xx

### НА СВІЖИХ МОГИЛАХ.

Нашого товариша АНТОНА БЕСАРАБУ вбито експлозуючою динаміту разом з двома братами МАЗУРЕНКАМИ та четвертим робітником, назвиско якого нам незвісне. Вони робили на

каміню в Онтаріо коло Кеннорі, стація Гаук, кемпа ч. 3, від компанії Томсон Іган. Усеї чотири з російської України. У тов. Бесарабу лишив ся старушек тато в старім краю, і брат десь в Саскачевані. По вибуху знаходили шматки робітничого мяса геть за мильо від вибуху. Одного роздерло на дві половини, другого пірвало на кавалки, т. А. Бесарабу опалило і лише зробило маленьку дірочку в чолі.

Камінярі! вашою кровю ванте каміня Онтарії, вашими кітками вимощені треки залізниць усіх компаній. А що з того мастеви? Голод, холод, бруд смердливих кемп, нарешті смерть від динаміту—от що ви мастемо! І терпите, і мучитесь! Гей брати! схаменіть ся хоч тепер! хай опомятають вас сі свіжі могили!

Капіталіст не заплаче над завчаєу згинувшим Бесарабою і товаришами, не повісить ся, не застрелить ся, і корт не судитиме його за вбивство 4 людей! Кров братня і наші муки благодать помети! Організуємось по кемпах в соціалістичні льокалі, ставаймо в могутні ряди свідомого пролетаріяту валити, руйкувати капіталістичний проклятий лад! Камінярі! ви розбиваєте каміні гори—певне ви думаете, що капіталізм твердий від граніту? Організуємось, най наш червоний прапор вкряє рябі ворожі прапори!

Робітниця! Прислайте допис, що дієть ся з Вами на кемпах. Прислайте свої адреси, дістанете оказове число „Черв. Прап.“

xx

Stonewall Jan. 1th 1908.

Дорогі читателі „Черв. Прап.“! Хочу поділитися з Вами радістю з Вами, яка так мене опановала, яку не можу занедбати, щоб та моя радість як небудь остала.

В серпню 1907 року горстка свідомих Русинів заложила Русько-Українську Читальню в Стонволі. Хоч мала горстка, але читальня основана на добрих підвалинах і хороше розвиваєсь. Люде чим бібьше горнуть ся в читальні. Між людьми більш виробляєсь інтелігентности. Де попередніших часів віддавалась честь шкляним богам, тепер вже встали, тепер вже менше суперечок, менше ворогованя, а на-

мість Чолов...  
Тепер заці...  
жили своєї...  
Але сирі...  
орган...  
І в Украї...  
ся і н...  
Отож, отрим...  
не-Рів...  
данов...  
шнть тай да...  
що і в н...  
нів, то пізува...  
лиш сав ім...  
свих го...  
се і пі...  
реси, д...  
перег...  
ко-кан...  
ду дес...  
зацію...  
вер. А...  
вернул...  
застав...  
гостя...  
данок...  
мені, п...  
ду. Ли...  
до ту...  
Райн...  
Никола...  
Пові...  
того ч...  
сав, та...  
у нас...  
першим...  
ботою...  
го зіб...  
лихос...  
48 член...  
щоб ді...  
виско...  
ки по...  
члени б...  
сове \$1...  
25 п...  
згодил...  
будуть...  
ця плат...  
мо відр...  
А як...  
надію, п...  
мо буд...  
дім для...  
по сім...  
сове по...  
ляра, а...  
дубельту...  
Тож...  
раце в...  
3 пова...  
За ста...  
вдатсь